

РЕШЕНИЕ

№ 592

гр. София, 31.01.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 31.10.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6296** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 9б, ал. 3 от ЗМДТ, вр. § 46 от ПЗР на ЗМДТ.

Образувано е по жалба на Софийски университет „Св. К. О.”, срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци, рег. № РД-22-65 / 16. 12. 2011 г. на кмета на Столична община.

С решение по адм. дело № 9075/2012г., оспорения акт е бил изменен в частта му, в която са определени задължения за периодите 2005 г. - 2009 г., за четирите собствени на жалбоподателя недвижими имота, а именно : 1) магазин със ЗП 21,78 м2 и 35/480 ид.ч. от УПИ 7 с площ от 640,7 м2 в [населено място], район С., [улица], партида М1275; 2) парцел III с площ 242 м2, кв.352, м. Центъра, [населено място], район Т., [улица], партида М415; 3) ПИ 571 с площ 8468 м2, кв. 6 и 7, м. Н. „Изток", в [населено място], район М., партида М914 и 4) УПИ с площ 1585 м2 в кв.337 и сграда (Дом 1) - ЦСВП, ЗП 155 м2 в [населено място], район В., [улица], партида М1700, и отменен в останалата част.

С решение № 8385/ 19.06.2014г. по адм.дело № 2902/2014г. на Върховния административен съд, VII отделение, решението на АССГ по адм. дело № 9075/2012г. е отменено , в частта , в която е отменен Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци, рег. № РД-22-65 / 16. 12. 2011г. на кмета на Столична община и делото е върнато на съда за ново разглеждане, поради което именно в тази му част АУПОВМТБО е предмет на настоящия спор.

В жалбата, както и в с.з. се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, тъй като адресата не бил собственик голяма част от имотите, за които е определена такса битови отпадъци, а същите са му предоставени само за управление. Счита, че не задължено лице по смисъла на чл. 64, ал. 1, във връзка с чл. 11 от ЗМДТ. Излага доводи за съществени нарушения на административно производствените правила. Навеждат се доводи за нищожност на оспорения акт с оглед влезлия в сила Акт за установяване на публично общинско вземане на ТБО № РД-22-20/01.03.2010г., издаден от Кмета на Столична община за установени задължения за ТБО по отношение на СУ „К. О.” за периода от 01.01.2004г. до 31.12.2008г. Искането до съда е за обявяване на нищожност на оспорения АУПОВ респ. за неговата отмяна като незаконосъобразен. Представени са подробни писмени бележки. Претендира разноските по делото за всички инстанции, съобразно представен списък.

Ответникът - кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноските по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-09-1877 / 09. 11. 2010 г. на кмета на Столична община, са определени служители при Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” – СО, да извършат проверка на СУ „Св. К. О.” за изпълнение на задълженията за местна такса за битови отпадъци за периода 01. 01. 2005 г.–31. 12. 2009 г.

С доклад за извършена проверка № 21-065 / 31. 05. 2011 г. са констатирани задължения на СУ „Св. К. О.” в общ размер от 8 899 432,64 лв. Констатирано е също така, че университета е заплатил в течение на годините задължения в размер на 1 437 081,84 лв., като след извършеното прихващане е установено задължение за такса битови отпадъци /ТБО/ в общ размер на 7 462 350,80 лв.

С възражения вх. № 200 / 17. 06. 2011, СУ „Св. К. О.” е изразило възраженията си срещу така установените задължения.

С Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци /АУПОВМТБО/, рег. № РД-22-65 / 16. 12. 2011 г. на кмета на Столична община, са възприети изцяло констатациите в доклада и са установени задължения на СУ „Св. К. О.” за периода 2005 г. – 2009 г. общо в размер на 7 462 350,80 лв.

С жалба, вх. № 21/11 / 23. 12. 2011 г., е оспорен издадения акт, пред областния управител на [населено място].

С писмо изх. № 21 / 11 от 18. 06. 2012 г. областния управител е уведомил жалбоподателя, че не е компетентен да се произнесе по отношение на оспорения акт, тъй като след като същия бил издаден през 2011 г., производството по оспорването му бил по реда на ДОПК.

С жалба вх. № 2100-216 / 21. 06. 2012 г. по описа на СО, е оспорен издадения акт, пред съда.

Междувременно е оспорено и писмо изх. № 21 / 11 от 18. 06. 2012 г. областния управител, като с определение № 3748 / 20. 08. 2012 г. по адм. д. № 6321 / 2012 г. по описа на АССГ, същото е отменено и преписката е върната за произнасяне по жалба, вх. № 21/11 / 23. 12. 2011 г., срещу АУПОВМТБО, рег. № РД-22-65 / 16. 12. 2011 г. на кмета на Столична община.

С жалба вх. № 2100-356 / 03. 10. 2012 г. на СО (стр.32), СУ „Св. К. О.” е оспорил издадения акт, мълчаливо потвърден от областния управител.

Със Заповед № РД-15-135 / 17. 10. 2012 г. областния управител на Област С., е отхвърлил подадената жалба срещу АУПОВМТБО, рег. № РД-22-65 / 16. 12. 2011 г. на кмета на СО.

В хода на делото са приети и приложени представените с жалбата и административната преписка писмени доказателства, както и представените в с.з. от страните допълнителни такива.

Изслушано е заключение по допуснатата ССЕ, изготвено от в.л. А., неоспорено от страните по делото, както и второ такова от в.л. Б. Б., които съдът кредитира изцяло.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

На основание § 4б от ПЗР на ЗМДТ, за започналите и неприключили към 31 декември 2010 г. включително производства по установяване, обезпечаване и събиране на местните такси, както и по обжалване на свързаните с тях актове, се прилага досегашният ред.

Видно е, че в конкретния случай, производството по установяване на задължения за ТБО на СУ „Св. К. О.”, е започнало въз основа на Заповед № РД-09-1877 / 09. 11. 2010 г. на кмета на СО. Към 31. 12. 2010 производството не е приключило, тъй като АУПОВМТБО, рег. № РД-22-65 на кмета на СО, е издаден на 16. 12. 2011 г.

При това положение и на основание чл. 9б, ал. 3 от ЗМДТ (преди измененията с ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) актът за установяване на вземането може да се обжалва по реда на АПК.

СУ „Св. К. О.” се е възползвал от възможността да оспори по реда на АПК издадения акт, пред областния управител, като са подадени жалби както след получаване на писмото, с което е отказано произнасянето по същество, така и срещу акта, мълчаливо потвърден от областния управител, който впоследствие с изричен акт е оставил и без уважение подадената жалба.

Предвид изложеното, съдът намира, че се оспорва в срок, подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспорения административен акт, е издаден от компетентния орган по чл. 9б, ал. 2 от ЗМДТ – кмета на Столична община.

Предмет на оспорване е АУПОВМТБО, рег. № РД-22-65 / 16.12.2011г. на кмета на СО, потвърден от кмета на Областния управител, при проведено обжалване по реда на чл. 15б, ал. 1 във вр. с чл. 144 от ДОПК, в частта му в която по отношение на СУ “К. О.” са установени задължения за МТБО и съответните лихви за периода 01.01.2005—31.12.2009 год. за следните недвижими имот, както следва:

1)Сграда на Центъра за източни езици и култури на [улица] [населено място], район В., партида М117;

2)Земя и сгради на ФЖМК и на Б. градина на [улица] [населено място], район О., партида М210;

3)Земя, централната сграда на СУ и сградата на Университетската библиотека на [улица] [населено място], район С., партида М144;

4)Триетажна сграда и 340/600 ид. ч. от ПИ на [улица] [населено място], район С., партида М124;

5)Сграда на пет етажа с Р. 7350,44 м2 и земя - пл. № 19, кв. 546а, м. Центъра на

- [населено място], район С., [улица], партия М125;
- 6) ПИ пл. № 20, к.л.432 и пет сгради на университетската обсерватория в Б. градина на [населено място], район С., партия М143;
- 7) Земя, сграда на Биологическия факултет и помощна сграда на [улица] [населено място], район Л., партия М138;
- 8) Земя и две сгради на [улица] [населено място], район Л., партия М139;
- 9) Земя и сграда ИФТП и ИЛТ на [улица]ЗЗА в [населено място], район Л., партия М140;
- 10) Земя и сграда на Физическия факултет на [улица] [населено място], район Л., партия М141;
- 11) ПИ 559 с площ 1077 м² - опитно поле в [жк] на [населено място], район Л., партия М142;
- 12) Земя и сграда на Химическия факултет на [улица] [населено място], район Л., партия М143;
- 13) Земя и сграда на Факултета по математика и информатика на [улица] [населено място], район Л., партия М144;
- 14) Земя и административна сграда на [улица] [населено място], район Л., партия М175
- 15) Криогенна работилница на [улица] [населено място], район Л., партия М176;
- 16) Електронна работилница на [улица] [населено място], район Л., партия М177;
- 17) Земя и учебна лаборатория на [улица] [населено място], район Л., партия М182;
- 18) Гараж в С., район Л., [улица], партия М4012;
- 19) Механична и дърводелска работилница на [улица] [населено място], район Л., партия М4013;
- 20) Сграда на бивш студентски стол № 25 на [улица] [населено място], район Л., партия М4016;
- 21) Земя и сграда да ФНПП на [улица] в [населено място], район С., партия М116;
- 22) Блок № 3, сграда на Стопанския факултет на [улица] [населено място], район С., партия М117;
- 23) Блок № 4, сграда на Философския факултет на [улица] [населено място], район С., партия М118;
- 24) Реални части от Блок № 1, сграда на Философския факултет на [улица] [населено място], район С., партия М119;
- 25) Земя и сграда на Д. по езиково обучение на [улица] [населено място], район С., партия М101;
- 26) Реални части от Блок № 2 на [улица] [населено място], район С., партия М120;
- 27) Земя и лаборатория по химия на [улица] в [населено място], район Студентски, партия М197;
- 28) Стол № 4 в Студентския град на [населено място], район Студентски, партия М106;
- 29) Сграда в [населено място], район В., ул. „593" № 3, партия М082;
- 30) Земя и сграда в [населено място], район В., ул. „591" № 3, партия М083 и
- 31) Земя и учебна сграда на [улица] [населено място], район В., партия М084;
- 32) Земя - УПИ 11-178 в кв.337 и сграда на ЦСВП на [улица] [населено място], район В., партия М1732102;
- 33) Земя и сграда на [улица] [населено място], район В., партия М1709661;
- 34) Земя - опитна площ в С., район В., [жк], партия М170081.

Видно от представените по делото АПДС за процесните имоти, не се спори от страните, че жалбоподателят стопанисва същите, както е приел и ревизиращият орган.

Въпреки това обстоятелство обаче, съдът намира, че не е налице основание за определяне на ТБО по отношение на СУ "К. О." за процесните имоти, тъй като от една страна същият не притежава качеството на собственик или титуляр на ограничено вещно право на ползване по смисъла на действащата към процесния период разпоредба на чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ (редакция ДВ, бр. 119/2002 год.), както и на тази на чл. 11, ал. 3 от ЗМДТ, а от друга по отношение на процесните имоти има влязъл в сила акт за определяне на ТБО за периода 2004-2008г. вкл.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ (редакция ДВ, бр. 119/2002 год.), таксата се заплаща от собственика на имота, а при учредено право на ползване – от ползвателя, според одобрените от общинския съвет разходи за съответната година за всяка от дейностите по чл. 62. Последното кореспондира и с чл. 11, ал. 3 от ЗМДТ, която също определя като данъчно задължено лице при учредено право на ползване именно ползвателя.

В конкретния случай относно процесните недвижими имоти са налични АПДС, както твърди ревизиращия орган и в самия АУПДВТБО, съставени съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДС, който гласи, че за имотите-държавна собственост, се съставят актове за държавна собственост.

Предоставените права върху имота се изразяват в стопанисване и управление. Предоставянето безвъзмездно на имоти-държавна собственост за управлението на ведомства, общините и юридически лица на бюджетна издръжка за изпълнение на техните функции не е ограничено вещно право на ползване върху чужда вещ по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗС. Става въпрос за облигационно право, по силата на което съответният субект се явява държател на имота, т.е. не упражнява субективни вещни права, а единствено фактическа власт върху вещта.

По делото не са налични доказателства за учредено вещно право на ползване на СУ "К. О.", върху който и било от недвижимите имоти, за които е определено задължение за ТБО. Липсват доказателства, а и не се твърди жалбоподателят да е собственик на същите тези недвижими имоти.

Неправилно е позоваването на ответника по жалбата на чл. 64, ал. 1 ЗМДТ.

Към настоящия момент, разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ предвижда, че таксата се заплаща от лицата по чл. 11.

В различните алинеи на чл. 11 от ЗМДТ са посочени задължените лица, между които са собственика, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, ползвателят - при учредено вещно право на ползване и концесионера при предоставена концесия.

На основание чл. 11, ал. 5 от ЗМДТ, (нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.), за имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление. Видно е, че нова ал. 5 на чл. 11 от ЗМДТ, е в сила от 01.01.2011 г. и като материално-правна разпоредба няма обратно действие. Доколкото с оспорения акт са установени задължения за периода 2005-2009 г., очевидно е, че ал. 5 на чл. 11 от ЗМДТ не намира приложение.

Следователно, СУ "К. О." не се явява задължено лице за ТБО по смисъла на чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ.

В същото време, изрично в доклада за проверката е посочено за всеки един от имотите правното основание за ползването му, като в повечето случаи имотите са

предоставени въз основа на акт за публична държавна собственост. Изрично се сочи, че върху съответните имоти няма учредено право на ползване.

Тези предоставени права, за ползване на имотите, не представляват ограничено вещно право на ползване върху чужда вещь по смисъла на чл. 56, ал. 1 от Закона за собствеността. То е облигационно право, по силата на което жалбоподателят се явява държател на имота т.е. той не упражнява субективни вещни права, а единствено фактическа власт върху вещта.

Поради това издаденият спрямо това лице акт противоречи на материалния закон, тъй като в тежест на административния орган е да установи материалноправните предпоставки за издаване на акта. В случая от страна на ответника не се установява, че жалбоподателят е носител на правото на собственост, респективно на ограничено вещно право на ползване, което да обоснове качеството му задължено лице по определените с акта публични задължения за данък върху недвижимите имоти за 2005 – 2009 г. В тази връзка следва да се посочи, че декларирането на имота по реда на чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ от страна на същото това лице не представлява доказателство за собственост, право на ползване или учредена концесия по отношение на декларатора и не освобождава административния орган от задължението да установи качеството на адресата като задължено лице.

По идентичен казус са и изводите на ВАС в постановеното по адм. д. № 6039 / 2013 г. Решение № 16692 / 13. 12. 2013 г. В цитираното решение, ВАС приема, че Технически университет – С., не е задължено лице по ЗМДТ, тъй като имотите, за които са определени задължения за МТБО, не са собственост на университета, а само са предоставени на същия за стопанисване и управление.

Предвид изложеното, като е определена такса битови отпадъци за имотите, които са предоставени на СУ „Св. К. О.” въз основа на актове за държавна собственост, издадения акт е незаконосъобразен в тази си част.

От друга страна, оспорения АУПОВМТБО определя задължения за МТБО на СУ “К. О.” за 37 недвижими имота, като по отношение на 34 от тези имоти обаче е налице влязъл в сила Акт № РД-22-20/01.03.2010 г. за задължения за МТБО за периода от 01.01.2004г. до 31.12.2008г. вкл., който период съвпада с този по процесния акт, което обстоятелство обаче, предвид факта, че по принцип жалбоподателя не е задължено лице, е без значение в случая.

Следователно, съдът намира, че оспорения административен акт е издаден при налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби и следва да бъде отменен като незаконосъобразен в частта на определените за жалбоподателя задължения за ТБО за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2019г.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 2 от ДОПК, Административен Съд С. - град, III-то отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Софийски университет „Св. К. О.”, срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци, рег. № РД-22-65 / 16. 12. 2011 г. на кмета на Столична община, в

обжалваната му част.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи.

СЪДИЯ: